

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-03-03

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 6 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10602>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
ἘΔΙΤΟΡ Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡῳ

—ο:β:ο—

Ἐν ἡ καταστάσει ἀμαθείας καὶ ἡθικῆς νεκρότητος εὐρίσκεται ὁ ἀγροτικός μάλιστα πληθυσμὸς τῆς νήσου, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήτῃ εἰτέ τι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως προστηνόμενα αὐτῷ καλῶ, διὸ καὶ ὁ τύπος ἐν Κύπρῳ εἶνε τόσον ἀνίτηρος καὶ τόσον σμικρὰς προσοχῆς ἀξιοῦται, ὅσον οὐδαμῶς ἄλλοθι. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε ἀπελπιστικόν, ὡς σημαῖνον στασιμότητα, ἀφ' ἧς πηγάζει ἡ πρὸς τὰ παντοῖα κακὰ καὶ ἀνηθιότητος ροπή καὶ διάθεσις, εἰς ἣν οὐδεὶς δύνανται νὰ θέσῃ φραγμὸν σωτηρίων. Τα μόνον πολλῶν ἐγγραμμάτων τερπνὰ καὶ πολυφίλητα ἀναγνώσματα εἶνε ὁ Ἑρωτόκριτος καὶ ἡ Χαλιμαῖ, ἅτινα δὲν ἀνταλλάσσουσιν οὐδὲ δι' ὅλον τὸν κόσμον. Μεταξὺ 25 περίπου χιλιάδων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν τῶν χωρῶν, ἀμφίβολον εἶνε ἂν 100 μόνον οἰκογενεῖαι λαμβάνωσι τακτικῶς καὶ ἀναγνώσκωσι τι ὠφέλιμον, μεταξὺ δὲ 600 περίπου ἑλλ. χωρῶν, ἄγνωστον ἂν 40 μόνον τούτων παρακολουθῶσι τὰ κυπριακά πράγματα καὶ λαμβάνωσι γινῶσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν ἢ κατ' αὐτῶν λαμβανόντων χωρῶν πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν μεταβολῶν. Πῶς θέλετε λοιπὸν νὰ ἴδῃτε τα καλὰ τοῦ τύπου ἀποτελέσματα παρὰ τοιούτῳ λαῷ, ἐθελουσίως τυφλώττωντι, μηδεμίαν δ' αἰσθανομένῳ ἐν ἑαυτῷ ἡθικὴν ζωὴν καὶ ροπήν πρὸς τὰ πρόσω; Τί δύνανται τις νὰ περιμένῃ ἐκ τοῦ τύπου ὅταν τούτου ἡ διάβασις μὲν ἀπαρατήρητος καὶ ὅταν οὗτος δὲν δύνανται νὰ εἰσχωρήτῃ ὡς φωτεινὴ καὶ καθαρτήριος αὔρα εἰς τὰ βορβορώδη τέλματα καὶ τὰς μiasmaticas καὶ μεμολυσμένας ἀτμοσφαιρας;

Ὁ ἀγροτικός λαὸς ἀφέθη καθ' ὅλοκληρίον ἀπροστάτευτος ἡθικῶς. Τὸ Ἑθαγγέλιον σιγαῖ ἡθικαὶ ἀναγνώσεις δὲν ὑπάρχουν. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἰψίστου, ἀνεπτυγμένοι ὅσον ὁ λαὸς αὐτὸς καὶ ἐν τῷ βορβορώδει τέλματι κυλινδούμενοι, πᾶν ἄλλο ἢ παράδειγμα ἡθικῆς γίνονται εἰς αὐτόν, ἡ δὲ τοιαύτη ἀξιοθρήνητος ἐν πολλοῖς διαγωγῇ τῶν θεωρεῖται, καὶ δικαίως, ὡς ἐπισημῶς διδομένη ἄδεια εἰς τὰς ἀνηθιότητας καὶ τὰ κακοῦργήματα. Οἱ διδάσκαλοι, ὧν εὐμοιροῦσι καλῆς τύχῃ, χωρῖα τινά, κατὰ μυρίων δυσκολιῶν συντηρήσε-

ως καὶ ἀνυπερβλήτων παντοίων κωλυμάτων παλαιότες, ἐὰν τινες ἔχωσι τὴν δύναμιν καὶ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ὀδηγήσωσι καὶ νὰ διδάξωσι τοὺς ἀξέστους χωρικούς, ἀποθαρρύνονται, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν ξηρὰν διδασκαλίαν τῶν τέκνων ἐκείνων, ἐὰν μὴ καὶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν παραδείγματα παντοίων παρεκτροπῶν γίνονται.

Ἐκεῖνα, ὅπερ δὲν δύνανται ἱερεῖς καὶ διδάσκαλοι, δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ πράξωσιν, ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ τύπος, ἐὰν ἦτο διαδεδομένον καὶ ἐὰν εἰσεχώρει παντοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲ τοῦτο γίνεται.

Μόνον μέτρον δι' οὗ καθίσταται γνωστὴ εἰς πάντας ἡ ἀξιοθρήνητος πολλῶν κοινωνικῶν ζητημάτων κατάστασις, καὶ ἐμφυτεύεται γενικεύεται καὶ διεγείρεται τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον περὶ βελτιώσεως καὶ διευθετήσεως τούτων πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν εἶνε ὁ τύπος, ὁ μοχλὸς οὗτος τῶν κοινωνικῶν, ὁ αὐστηρὸς τῶν πάντων ἐξεταστής, ὁ διὰ τῆς συζητήσεως καὶ ἀνερευνήσεως, ἀνακαλύπτων πολλὰ, ὧν ἡ ἀποκάλυψις τίθησι τέρμα εἰς τὰς ἰδιοτελείας καὶ φραγμὸν εἰς τὰς καταχρήσεις. Ἡ μεγάλη αὕτη παρ' ἄλλοις λαοῖς δύναμις εἶνε ἡ διασπείρουσα μεταξὺ τῶν λαῶν πᾶσαν ἐπωφελεῖ ἠθικὴν ἰδέαν καὶ ἡ συσσωματοῦσα αὐτοὺς εἰς κοινὴν ἐνέργειαν. Καὶ, λίαν παρηγόρον θὰ ἦτο, ἐὰν τοῦλάχιστον ταῦτα πάντα ἐγίνοντο ἐν Κύπρῳ καὶ ἐνυπῆρχον ἐν τῷ λαῷ ἄνευ τῆς ἐνεργείας τοῦ τύπου, ἐνῶ ὡς ἀποδεικνύεται καθ' ἐκάστην προχωρεῖ γιγαντιαίως ἡ ἀπονέκρωσις ἐν παντί κοινῷ ζητήματι, ἡ ἀναισθησία πρὸ πάσης γενικῆς συμφορᾶς καὶ ἡ ἀναληγῆσις ἐν παντί, ἔστω καὶ τῷ οὐσιωδεστέρῳ τῷ κυριωτέρῳ καὶ τὴν μεγίστην τῶν ὠφελειῶν προεπαγγελλομένῳ κοινωνικῷ ζητήματι. Τοῦτο δὲ τί ἄλλο σημαίνει εἰμὴ ὅτι ὁ τύπος ἐν Κύπρῳ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦται προσοχῆς ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἀναγνωστῶν του καὶ οὐδ' εἶνε γνωστὴ ἡ ὑπαρξίς του εἰς τοὺς πλείστους;

Παρ' ἀξιοτίμου Κυπρίου διαμένοντος ἐν τῇ ἀ.ἡ.λοδαπή, ἐπ' ὁμίνας δ' ἡμέρας ἐπισκεφθέντος πρὸ τινος τὴν πατρίδα του, ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν, ἣν ἀσμένως καταχωρίζομεν, τηρήσαντες τὰς ἐν αὐτῇ δογματίας φράσεις.
Τῆ Σάλπιγγι:
Ποῖα τὰ αἴτια τῆς παρὰ τοῖς Κυπρί-

οις ἀπαθείας πρὸς πᾶν πολιτικόν, θρησκευτικόν καὶ ἠθικόν ζήτημα;

Ἐὰν ἐπεθύμουν οἱ φίλοι τῆς «Σάλπιγγος» ἀναγνώσται νὰ δώσωμεν τὴν μᾶλλον σύντομον καὶ βραχυλόγον ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἀνω τεθεισάν ἐρώτησιν, δὲν θὰ ἐδιδάξομεν ν' ἀποκριθῶμεν μετὰ παρρησίας ὅτι «τὸ ψάρι βρωμᾷ ἀπὸ τὸ κεφάλι». Δεῖται ἄρα γὰ ἀναπτύξεω; ἡ βραχεῖα αὕτη ἀπάντησις; Διὰ τοὺς γνωρίσαντας καλῶς τοὺς Κυπρίους καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον αὐτῶν εἶναι πάντῃ περιττὴ πᾶσα ἐπεξηγήσις καὶ διασάφησις, διότι οὗτοι οὐ μόνον ἀναγνωρίζουσιν ὅτι εἰς τὰ μεγάλα κεφάλια ἐγκείται ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, διακαίουσιν νὰ θεωρήσωσι τοὺς Κυπρίους ἀναξίους βελτιώσεως τύχης. Ὅταν αἱ λεγόμεναι ἀνώτεροι τῆς κοινωνίας τάξεις ἀναισθητοῦσι παντελῶς πρὸς πάντα τὰ κοινωνικά καὶ ἠθικά ζητήματα, βοσκημάτων βίον διάγνουςαι, τὴν φιλοχρηματιαν καὶ τὴν φιληθονίαν ὡς μόνον βιωτικὸν σκοπὸν αὐτῶν προτιθέμεναι, ὅταν αἱ λεγόμεναι ἀνώτεροι τῆς κοινωνίας τάξεις ἐν σκαϊότητι καὶ ἀβελτηρίᾳ προκατακυλινδούμεναι καὶ ἐν τελείᾳ ἠθικῇ ἀφιλοτιμίᾳ ἀποπαγεῖσθαι, ὡσιν οὕτω διεσραμμένοι τὴν ψυχὴν, ὡστε νὰ νομίζωσι τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἔθιμα τῶν πατέρων καὶ προγόνων ὡς πελιδὰ καὶ ἀχάριτα τῶν μεσαιωνικῶν τάφων φάσματα, ἢ ὡς ἀγροῖκα αἰσχρὰ καὶ βδελυρὰ πατέρων βαναύσων ράκη, τὰς σωσιπόλιδας ἰδέας ὡς ὀχληρὰς μονομανίας ἀθλίων μελαγχολούντων ἢ ὡς ἀναχρονισμοὺς φορτικοὺς καὶ καταγελάστους, τὴν φιλοπατρίαν ὡς λήρον ἐγκεφάλων σεσαλευμένων, ὅταν αἱ λεγόμεναι ἀνώτεροι τῆς κοινωνίας τάξεις μόνον εἰς τὸ ἴδιον συμφέρον ὡσιν ἀρωσιωμένοι καὶ εἰς τὸ χαρτοπαίγιον καὶ φαγεῖν καὶ πίνειν προσηλωμένοι, πῶς θέλετε ὁ ἀτυχῆς τῆς Κύπρου χωρικός ὁ εἰς τὸ σκότος μακραιῶνος δουλείας καὶ ἀμαθείας πλανηθεὶς καὶ εἰτέτι πλανώμενος, νὰ δεῖξῃ τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ κοινῷ συμφέροντος ἐν μέσῳ τῶσων μόχθων καὶ ἀγώνων, ὅπως προσπορίσῃ μόνον τὸν ἄρτον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς πείνης καὶ παντοειδοῦς ἀθλιότητος καὶ ταλαιπωρίας καταμαστιζομένην οἰκογένειαν αὐτοῦ, καὶ μήπως δὲν θ' ἀπεστέρουν αὐτόν καὶ τὸν ξηρὸν τοῦτον ἄρτον οἱ παχυδερμοὶ τοκογλύφοι τῶν πόλεων, ἐὰν καὶ κατ' ἐλάχιστον συνέφερον αὐτοῖς τοῦτο; Τλήμονες χωρικοὶ! Ἐργάζεσθε, ἀγωνίζεσθε, μοχθεῖτε, ὡς ἡ ἐργατικὴ μέλισσα, ἵνα τρέφῃτε τοὺς περιφιλοῦτους καὶ ἰδιοτελεῖς κατοίκους τῶν πόλεων.

Ἐνὸσῳ ὁ μὲν λαὸς τῆς Κύπρου διατελεῖ ἐν παχυλῇ ἀμαθείᾳ καὶ ἐντελεῖ ἀναισθησίᾳ τῆς ὑψηλῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ φύσεως, βαρεῖα δὲ φορολογία καὶ ἀσπλαγχνος τοκογλυφία πιέζουσιν, ὡς Ἐφιάλτης, τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ ἐκμυζῶσιν, ὡς βδέλλαι πειναλέαι, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἰκμάδα, οἱ δὲ ἄνθρωποι, οἱ συκροτοῦντες τὰς ἐνωτέρας λεγομένας τῆς κοινωνίας τάξεις, τὴν βδελυρὰν σημαίαν τῆς ἰδιοτελείας ἀναπετάσαντες περὶ οὐδενὸς ἄλλου μεριμνῶσιν, εἰμὴ μόνον

περί του ίδιου και κακώς εννοούμενου ατομικού συμφέροντος, ουδαμίαν ευγενή και ύψηλήν όρμην και διάθεσιν εν τῇ ψυχῇ ἔχοντες, ουδέποτε εἶναι δυνατόν ἡ Κύπρος νά ὀρθοποδήσῃ και ν' ανατείλωσι δι' αὐτὴν ἡμέραι ἀληθοῦς εὐτυχίας. (ἔπεται συνέχεια).

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

Μέχρι τινός ὁ κύκλος τῆς ἐργασίας τῆς γυναικός τῆς Κύπρου, ἦτο τόσον μικρός και περιωρισμένος, ὡς δὲν ἐξήρχετο τῆς ζυμωτικῆς σκάρης, και τοῦ πλυσιτικοῦ χαλκίου. Τινῶν ἠδύνατο νά φθάσῃ μέχρι τῆς ἀκρῆς τῆς βελόνης, ἀλλὰ βελόνης λίαν ἑπαιδευτοῦ και λίαν ἀπολιτεύτου, ἢ ὡς νά ἦνε ἱκανή διὰ πολλοὺς και διαφόρους ἐργασίας. Ὁ κύκλος οὗτος περικωρίσθη λίαν παρὰ τὰς μὴ ἐργατικὰς γυναῖκι, ἀσχολουμέναις μόνον εἰς ἐμπρέποντα εὐγενέσι κυρίαῖς και ἀριστοκρατικαῖς γυναῖκι λεπτά και εὐγενῆ ἔργα τῆς πολιτείας, οἷα μάλις ἐδιδάσκοντο και διδάσκοντο ἔτι ἐν ταῖς παρθεναγωγείοις αἱ προαλειφόμεναι εἰς τὸν πρακτικὸν βίον νεάνιδες. Κανίσα, ζωγραφητὰ ὅμως, ἄνθη και σέφανοι, τοπία και ἐξοχαί εἶνε τὰ ἔργα ἅτινα μέχρι τοῦδε εἰς ἐπίδειξιν τῆς εἰς τὰ παρθεναγωγεία φοιτήσεώς τῆς ἐδείκνυεν αἰδήμων και εὐσάλης ἢ νεάνις. ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ὁποίας ἐδηλοῦτο ἡ μετριοφροσύνη, ταῦτα δεικνύουσα. Μέχρι τοῦδε δηλονότι τὰ παρθεναγωγεία κατήρτιζόν γυναῖκας, ἱκανὰς νά ζῶσι κάλλιςα και δεσποτικώτατα μετὰ 5-6 θεραπειῶν. Καὶ λοιπὸν « εἴ τις θέλει πρίασθαι κύριον... Ἡ ἀγορὰ μένει κενή ἢ ὄχι! δὲν εἶνε κενή ὑπάρχει εἰσέτι τὸ ἐμπόρευμα.

Μέχρι τοῦδε λέγομεν. Ὡ γλυκύτατον μέχρι τοῦδε!.....

Ἐν τούτοις..... φαίνεται ὅτι ἐσχάτως ἐπνευσε πνεῦμα καθαρώτερον, πρακτικώτερον, σοφώτερον, ἢ μάλλον εἰπεῖν ἀνθρωπινώτερον και... ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι νά ζητῶσιν ὄχι κύριον ἀλλὰ σύντροφον και ἤρξατο ἡ γυνὴ ν' ἀπεκδύηται τὰ κυριωτικὰ και ν' ἀμφιέννυται τὰ συντροφικὰ ἐνδύματα και ἤρξαντο τὰ νέας και δεσποσύνας κατασκευάζοντα καταστήματα νά συμμορφῶνται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀγορῶν. ἤρξατο λοιπὸν ἡδὴ νά εὐρύνηται ὁ κύκλος και τῆς ἐργασίας τῆς γυναικός και τῶν ἐργατικῶν γυναικῶν. Ἡ βελὸν ἑξεπαιδεύθη νά ἦνε ἱκανὴ νά ράπτῃ ἀσπρόρουχα και ἐγυμνάσθη νά ἦνε ἱκανὴ νά ὑπηρετῇ τέκνα. Αἱ χεῖρες τῶν δεσποινίδων διδάσκονται ν' ἀποβάλλωσι τὰς ὑπηρετικάς, χωρὶς νά μένη ἀνεπιμέλητος ἡ οἰκία και ν' ἀποδιώκωσι τοὺς μαγεῖρους χωρὶς νά κενώνηται τὸ μαγεῖριον. Ὡ μακαρία ἐποχὴ ἐπανερχομαι πάλιν! Ὡ! ὁποῖον φῶς ἤρξατο ἀνατέλλον!

Ἡ διευθύντρια τοῦ ἐν Πειραιεὶ παρθεναγωγείου εἰσήγαγε πρὸ τίνος τὴν ραπτικὴν εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριόν τῆς. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ γυνὴ ἔχει ἴδιον ἐπάγγελμα τὴν οἰκοκυροσύνην. Ὁ ἄνθρωπος και ἡ γυνὴ ἐκεῖ, εἰς τὸ πρακτικώτερον τοῦτο ἔθνος τοῦ κόσμου εἶνε ὡς δύο βόες ἐξευγμένοι εἰς ἓν ἄστρον. Αἱ καλλιτεχνικαὶ ἀσχήσεις κυρίως γίνονται διὰ πρακτικὰ και χρήσιμα πράγματα. Ἡ στολὴ τῆς οἰκοκυροσύνης τῶν Γερμανίδων εἶνε ἡ ποδιά. Ὡς δῶρον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον προσέφερον αἱ εὐγενεῖς δέσποιναί τοῦ Βερολίνου ποδιάν, ἐκεῖνος δ' ἠγάπησεν μετὰ μέγαν ἐνθουσιασμόν, εἰπὼν ὅτι οὐδὲν ἄλλο δῶρον κατηύφρανε τόσον τὴν καρδίαν του ὅσον τὸ ἐμβλημα ἐκεῖνο τῆς Γερμανίδος, ἡ αἰσθητὴ παράσας τῆς φιλοπονίας.

Τοιαῦται εὐγενεῖς τάσεις πρὸς ἐργασίας πρα-

κτικὰς πλέον και χρήσιμους, ἤρξαντο ἀναραινόμεναι και μεταξὺ τῶν τὰ τῆς Κύπρου παρθεναγωγεία ἰθουσοῶν, ὡς πληροφοροῦμεθα, εὐχόμεθα δὲ νά ἐγκαινίσωμεν μετ' οὐ πολὺ μίαν τοιαύτην λαμπρὰν ἀρχὴν, μίαν ταύτην εὐτυχῆ εἴσοδον εἰς τὸν πρακτικὸν πλέον βίον.

Ἀλλὰ και αἱ πτωχαὶ γυναῖκες, ὅσαι γνωρίζωσι νά διαχειρίζονται τὴν βελόνην εἰς γυναικεῖα φορέματα, αἰσθάνονται ἄρα γε ταύτην ἀντισημαμένην πρὸς ἐργασίαν ἀνδρῶν φορεμάτων; Παντοῦ τὰ φραγορραπτικὰ καταστήματα ἐργατῆδας ἔχουσι, και παντοῦ σχεδὸν γυναῖκες ράπτουσι πᾶν ἀνδρῶν φορέμα. Διὰ τὴν και ἐν Κύπρῳ νά μὴ συνειθίσωσι πτωχαὶ γυναῖκες νά ζητῶσιν ἐργασίαν ἀπὸ φραγορραπτίας; Ἐνταῦθα τέλος πάντων, ἐν Λεμμεσῶν, ἐξέφρασθη ὑπὸ τίνος διευθυντοῦ ἐνός ἐκ τῶν καλλίστων φραγορραπτικῶν καταστημάτων, ὅτι προθύμως θά ἐδίδεν ἐργασίαν εἰς ποιαῦτας γυναῖκας, ἐπιθυμοῦσας νά ἐργάζονται, και εὐχαρίστως θά ὠδήγηι αὐτὰς εἰς ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νά μάθωσι.

Ἐμπρὸς λοιπὸν! εἰς τὴν ἐργασίαν αἱ γυναῖκες!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην κατὰ τὴν 3 ὥρ. και 15' μ. μ. ἠνέωξε τὸ Νομοθετικὸν συμβούλιον μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιστημότητος, πλήθους πολλοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων θεωμένου. Πάντες οἱ ἐπίσημοι παρέστησαν ἐν λαμπρᾷ στολῇ. Παρῆσαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς, ὁ Καδδῆς και περὶ τὰς 40 ἀγγλίδας. Ἐκ τῶν συμβούλων ἀπουσίαζον ἐκ μὲν τῶν ἐπισήμων ὁ Κόλλυερ και ὁ Νίκολ, ἐκ δὲ τῶν αἰρετῶν ὁ Ρῶστος και ὁ Ρασίτ ἐφένδης. Πρὸ τῶν γραφείων και παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ συμβουλίου παρετάχθη λόγος ζαπτιέδων και ἀγγλικῶν στρατοῦ. Ὁ Μ. Ἀρμωστής ἐν πλήρει στολῇ ἀφίκετο ἐφ' ἀμάξης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ γραμματέως του και προπορευομένου ἵππικου. Εἰσελθὼν ἐγαίρησε μετὰ τίνος μειδιάματος και καθήσας ἐξεφώνησε τὸν ἐναρκτήριο λόγον, τῶν λοιπῶν ἀπάντων ἰσταμένων. Ὁ λόγος του, λίαν ἐκτενῆς, ἀνεφέρετο εἰς τὰ ἐξῆς περίπου:

Συνεχάρη πρῶτον τοὺς παρόντας διὰ τὴν καλὴν συγκομιδὴν τῶν σιτηρῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἦτις, ὡς εἶπεν, ἦτο ἀνωτέρα οὐχὶ μόνον ὄλων τῶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς ἐτῶν, ἀλλὰ και ὄλων τῶν ἐπὶ Τουρκίας, ὧν ὑπάρχουσι στατιστικαί. Ἡ συγκομιδὴ ἀνελόγησεν, εἶπε, πρὸς 25 καιλὰ ἀνὰ πᾶσαν ψυχὴν. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, εἶπεν ὅτι καιτοὶ αἱ βροχαὶ ὡς ἐπληροφορήθη ὑπῆρξαν ἀφθονοὶ και ἐπικαίροισι, ἐν τούτοις ὅμως ἐνεκα τῆς ἀστασίας τοῦ καιροῦ τῆς Κύπρου δὲν δύναται νά εἴπη τι ὀριστικόν. Ἀνεφέρουν ὅτι, αἱ ἀμπελοὶ ἐνεκα χαλαρῆς πεσοῦσης πέρουσι δὲν παρήγαγον ἀφθονον οἶνον, ἀλλ' ὅτι ἡ ποιότης εἶνε καλὴ και τοῦτο συνέτεινεν εἰς τὴν τελευταίως ἐπελθούσαν ὑψωσιν τῶν τιμῶν τοῦ οἴνου. Περὶ φυλλοξήρας εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησε και θά προσπαθήσῃ παντὶ σθένει πάντοτε ὅπως εἰ δυνατόν ἐμποδισθῇ τοῦ νά καταλάβῃ

και τὴν νῆσον ἢ καταστρεπτικὴ αὕτη ἀσθένεια, ἣτις λυμναίνεται νῦν Ἀνατολὴν και Εὐρώπην. Ἀνεφέρουν μετ' εὐχαριστήσεως ἐπίσης τὴν καλὴν παραγωγὴν τοῦ ἐλαίου, προσέθεσε δὲ κατόπιν ὄλων τούτων τῶν εὐχαριστῶν ὅτι μ' ὅλας αὐτὰς τὰς εὐτυχίας, δὲν ἐκαλύφθησαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ δυστυχῆς ἔτους 1887. Ἐκαί με κατόπιν μνείαν ὅτι « ἀναφορὰ σπουδαϊότητος τίνος » ἐκ μέρους τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἔστάλη εἰς Ἀγγλίαν, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος και τριῶν ἄλλων προσώπων, και ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη (ὀηλαδὴ τὸ Ὑπόμνημα) ἐγένετο ἀντικείμενον μεγάλης σκέψεως τῶν Ὑπουργῶν και πολλῶν ἐκθέσεων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, δημοσιευθειῶν ἡδὴ. Προσέθηκε δ' ὅτι ἐν εὐθέτω χρόνῳ θά ὑποβάλῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν και ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα και διακοινώσεις ἀφορώσας τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀνεφέρουν ἐπίσης ὅτι τὸ σύστημα τῆς λήψεως τῆς δεκάτης εἰς εἶδος θά ἐπεκταθῇ και εἰς ἄλλα μέρη, διότι ἐφάνη τὸ σύστημα τοῦτο ἐπωφελές και εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον λαόν και εἰς τὴν Κυβερνήσιν. Προσέθηκεν ὅτι θά ληφθῶσι μέτρα τείνοντα εἰς ἀπλοποίησιν τῶν διατάξεων περὶ ἀγοραπωλησίας τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ὅτι ἀναδιοργάνωσις τις γενήσεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν και ὅτι διὰ τῶν οἰκονομιῶν ἐλπίζει ἐλάττωσιν τινα εἰς τὸ προϋπολογισμόν.

Ὁ λόγος μετεφράζετο ὡς συνήθως, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξελέγη Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῆς ἀντιφωνήσεως, συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. Λόου, Χείδισταμ, Κυρίλλου, Πασγάλη, Βοντιτζιάνου και Ζεγκιτζῆ. Ἡ ἀπάντησις ἀπαγγελλήσεται τῇ προσεχῇ Δευτέρᾳ.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου τοῦ Μ. Ἀρμωστοῦ ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀπολαύσασπουδαϊότητα φέρουσα ἀναφορὰ τῶν κατοίκων, δηλαδὴ ἐκεῖν' ὅπερ ἡμεῖς καλοῦμεν πολὺκροτον ὑπόμνημα και ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχομεν ἐστηριγμένας τὰς ἐλπίδας μας, ἠξιώθη μὲν νά γείνη ἀντικείμενον μεγάλης σκέψεως ἐκ μέρους τῶν Ὑπουργῶν, ὅτι ἄμωσ αἱ σκέψεις ἐκεῖναι ἀπέληξαν εἰς οὐδὲν ἐξάγεται ὅτι κατόπιν τῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς νήσου ἀποσταλειῶν ἐκθέσεων, ἄς γνωρίζομεν ἡδὴ, οὐδὲν ἐγένετο νεώτερον ἐξάγεται ὅτι οὐδὲν ἀπεφασίσθη ὑπὲρ τῆς τάλαινης νήσου, διότι ἀν ἀπεφασίζετο τοιοῦτό τι θά τὸ ἀνήγγελλε βεβαίως ὁ Μ. Ἀρμωστής ἐξάγεται ὅτι τὰ μόνον καλὰ ἅτινα πρέπει νά ἐτοιμασθῶμεν νά ὑποδεχθῶμεν περιχαρῶς, εἶνε ἡ κατὰ τινα διμερισματα ἀκόμη ἐπέκτασις τοῦ συστήματος τῆς λήψεως εἰς εἶδος τῆς δεκάτης — και τοῦτο διότι ὠφελεῖ τὴν Κυβερνήσιν, — και ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀστυνομίας, — και τοῦτο διότι εἶχε προαποφασισθῆ. Ἐξ ὄλων λοιπὸν τούτων εἰκάζεται και

εξάγεται και αποδεικνύεται ότι... ωδινεν υρος και ετεκε μύν.

Η Αγγλοαιγυπτιακή Τράπεζα διέλυσεν οριστικώς τας εργασίας της εν Κώπρω, ενχωρήσασα τα δικαιώματά της εις την Οθωμανικήν.

Η ιδιοτροπία του καιρού κατήντησεν εις το μη περαιτέρω. Μόλις μας άρίνει να ανοιξωμεν το στόμα να ύμνησωμεν την άνοιξιν και μας αναγκάζει να κλεισωμεν αυτό ένεκα των βροχών και του ψύχους.

Επιστάται η προσοχή του επί των οδών και της καθαριότητος υπαλλήλου επί της οδοσ «Βαθλεύ» ης η πλουσία και ανεξάντλητος ρυπαρότης και ακαθαρσία, ταραττομένη μάλιστα αδιακόπως υπό των γοιρών, αναδίδει άποφοράν ανυπόφορον.

Ο Ελληνικός δραματικός Θίασος ύποστρέψας έν Κτήματος, προτίθεται να άωσθ δύο άλογη παραστάσεις έκλεκτών δραμάτων—σήμερον έσπέρας και αύριον, μιν δ' άπεργεται εις Λάρνακα και Λευκωσίαν. Ελπίζεται ότι το κοινόν θα συρρέυσθ και εις τας δύο τελευταίας ταύτας παραστάσεις.

Ο κ. Α. Γαλανός πωλεῖ λαμπράς μηχανάς της ραπιτζής υπό λίαν ωφέλιμους όρους καθ' ους δύναται τις να πληρωσθ την άξίαν των κατα μηχανίας όσους. Σπεύσατε άρκετά καλή η παρίστασις.

Καθῆκον ημῶν θεωρούμεν να εκφρασωμεν δημοσία τας ευχαριστίας μας τῷ σεβαστῷ κοινῷ της πολίτηνς Κτήματος Πάφου, δια τας παντοειδεις περιποιήσεις και ύποστηρίξεις ὡν έτυχεν ο θίασος κατά την ὄλιγοήμερον αὐτοῦ διατριβήν του. Η μετὰ πλῆθος και ευγενος ενδιαφέροντος παρακολούθησι των ἀπό σκηνης διδαχθέντων δραμάτων, τῆς λίαν τῷ αξιοτίμου κοινῶν της πολίτηνς ταύτης, ὡς ἠθικῶς ενθαρρυνούσῃ τὴν ἑλληνικὴν σκηνήν. Τούτου ενκαίρως στίγας ο θίασος, ἀπῆλθε κομίζων τας καλύτερας περι τοῦ κοινῶ τούτου έντυπώσεις, πρὸς δ' εκφράζει τὴν ἀμέριστον ευγνωμοσύνην του.

Λεμεσῶ 28 Φεβρουαρίου 1890.

Τα μέλη τοῦ Θιάσου.

Εν τρυφερῷ ἡλικίᾳ δωδεκαετίς μόλις

Η ΔΟΜΝΑ Ι. ΠΟΤΑΜΙΤΟΥ,

παθούσα ἀπὸ πολλοῦ ὡπ' ἀσθενείας καθ' ἣς οὐδὲν ἠδυνήθη ἢ ἐπιστήμη, ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος τῆ παρελθούσῃ Δευτέρῃ. Εὐχόμεθα αὐτῇ γαῖν εὐλαστὴν και τοῖς βραχυπνοῦσι, ἵνα μὴ αὐτῆς τὴν εἶς ὕψους παραμυθίαν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εν τῷ περὶ δημοκρατικῶν κἀνομιῶν ἀρθρῷ τοῦ παρελθόντος φύλλου παρεβίβη κατὰ παραδρομήν γραμμὴ ὀλιγόγραφα. Τῆς λέξεως «ἐκλογέων και ἐκλεξιμῶν» ἀνέγνωθη: «ἐκλογέων προέδρου τοῦ δημοτικῶ συλλέου και ἐκλεξιμῶν. Ἐπίσης ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς δ' τάξεως τοῦ ἑλληνικῶ εὐχριστηρίου, ἀντὶ ὑπὸ αἰσθημάτων ἐπιβῆ κατὰ παραδρομήν αὐτῷ αἰσθησίν.

Μόρφου.

Ο κίρκος ἤρξατο ἀποβάλλον μέρος τῆς τραχύτητός του πρὸς ὠφέλιαν τῶν σκερῶν.—Ἐβόθησαν τέλος τὰ ψεύματα. Ο Μ. Ἀρμοστής ἐπανέκαμψεν ἡ δὲ νῆσος ἔλη ἔχει ἀστραμμένον τὸ εὖς εις τὴν Βουλῆν—ἄφ' ἣς ἐξουλεύσεται ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τοῦ Ἰσραὴλ λόγος. Μετὰ τὴν ἤχησιν τοῦ λόγου τούτου, ἐν ὡς ἄλλον καλὸν λόγον ἀνομιῖναι ὁ λαὸς θὰ ψαλλώμεν ἄρα γε τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεὸς» ἢ τὸ «Ἄνοιμι ἐν ἔθῳ:» Ἰσομεν πλὴν ἐμῶν κεν δὲσπαχῶς να ἤμεθα ἀπαισιόδοξοι και ἐπὶ πατέρας ἡμῶν εἰδόμεν ἡμῶς να λέγομεν «μὴ κλαῖς κωνιακῶς τὰ παλαιὰ μόνον τὰ θέλεις πάθῃ».

—ο—

Καρπάσιον. (Αἰγιαλοῦσα).

Ο διοικητῆς Ἀρμοχῶστου διερευνῶν, ὡς ἐμῶν καταλήλους θέσεις δι' ἀποθήκας τῶν δεκατηνῶν, διήλθε διὰ τοῦ χωρίου Αἰγιαλοῦσης. Ἐπρογευμάτισε παρὰ τινι Χ. Νικολάῳ, ἐπισκέψθη κατόπιν ὅλα τὰ κερνεῖά τοῦ χωρίου, εις τα ἔπειτα ἄνωστον ἀν θὰ δώσθ ἄδειαν πωλήσεως εἰσπνευματῶν, και μετὰ ταῦτα καθῆρας ἐν τῷ κερνεῖῳ τοῦ Πιερῆ, ἤκουσε παρακλήσεις πολλῶν προσελθόντων, ὅπως κτισθῶσιν αἱ ἀποθήκαι τῆς δεκάτης πλησίον τοῦ χωρίου τῆς Αἰγιαλοῦσης πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἀπήντησεν ὅτι «ἐπειδὴ ἡ θάλασσα εἶνε τοῦ Βορρᾶ, θὰ δυσκολεύωνται τὰ πλοῖα πρὸς φόρτωσιν τοῦ προϊόντος τῆς δεκάτης» και ἔμως ὡς δημογῶνται πολλοὶ και κατὰ Δεκέμβριον ἀκόμη ἄλλοτε ἐπὶ Τουρκίας, προσήγγιζον πλοῖα και ἐφόρτωνον ἐκ τινος μέρους Τεμενοῦ ἄρ ἡ ὄνομαζόμενου. Ἐὰν ἀπεραζίζετο τοῦτο ἀμείως αἱ ἐγγῶροι χάριν τῆς ευκολίας των θὰ ἔπιζον τὰς ἀποθήκας. Ἀλλεῖμονον εις ἡμῶς ἐὰν ἡ ἀποθήκη θὰ ἀπέχη πολὺ τοῦ χωρίου. Ο Οικονόμος Ἀπ. Ἀνδρέου και τινι μίλην Ἐπιτροπῆς ἀπεράσισαν ν' ἀνεγείρωσιν ἀποθήκας εις τὰς Χελώνας.—Ο Ἱερόθεος ἐπιστάτης τοῦ Μετοχίου Ἐλεόσσια τῆς Μονῆς Σινᾶ ἀπέβίωσε τὰ δὲ δομικὰ του διατελοῦσιν ἐσπραχισμένα μέχρι τῆς ἐλευσεως ἐκ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ἀντικαταστάτου του.

—ο—

Ἀστρομερίτης.

Μ' ἔλην τὴν ἀνωμαλίαν του ὁ κίρκος, ἤρξατο κλίνων εις τὴν καλοκαίριαν, ἀναγκαίην πρὸς αὐξήσιν τῆς σποράς, ἥτις ὡς ἐκ τῆς πολυμερίας και ψύχους ἔμενε μικρὰ εἰστέτι.—Τὴν 20 Φεβρ. ἐπεσκέψατο τὴν ἐνταῦθα σχολήν ὁ ἄξιος βοήθος τοῦ Ἐπόπτου τῆς Σχολῆς κύριος Ν. Καλλοκά. Η ἱκανότης τοῦ καλοῦ τούτου νέου φαίνεται και ἐκ τῶν λίαν καταλλήλων και διδακτικῶν διὰ τε τοῦς διδασκάλους και τοῦς μαθητὰς ἐρωτησῶν του. Πόσον ευχαριστεῖται πᾶς τις βλέπων τὴν ἱκανότητα των τοιούτων ὑπαλλήλων.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 44 ἀριθμοῦ.

Γ'. Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως». Ο λόγος τοῦ προέδρου κ. Α. Ρ. Ραγκαῆ.—Ἡ ἔκθεσις τοῦ γραμματέως κ. Κ. Α. Διαλεισμά.—Ἡ ἐγκριθῆσιν των νέων ἀρχῶν τοῦ Συλλόγου.—Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως».—Ἡ ἀνάγκη τῆς θείας βοήθειας, ποίημα ὑπὸ Σαπρούς Λεοντιάδος.—Ἡ ἀγάπη χρηστεύεται, ὑπὸ Μ. Ι. Γαλανοῦ.—Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Καίρως μετανοίας.—Εἰς τὸ ευαγγέλιον τοῦ Τελώνου. Εἰς τὸ ευαγγέλιον τοῦ Ἀσώτου, ποίηματα.—Δωρεαί εις τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Ἀλληλογραφία.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 7 ἀριθμοῦ.

Οἱ ρινοκέρωτες μετ' εἰκόνας ὑπὸ Κ. Μητροπούλου.—Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου μετ' εἰκόνας ὑπὸ Α. Βάλεη.—Ο κἀνὸς ὑπὸ τεχνικὴν και χημικὴν ἐποψιν ὑπὸ Ι. Λοβέρδου.—Ο ηλεκτρικὸς φωτισμὸς ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Γε-

νούσης ὑπὸ Α. Καλθοκορέσση.—Στατιστικὴ τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς μετάλλων, μεταλλευμάτων, ὄρυκτων και ἀλάτων κατὰ τὸ ἔτος 1888 ὑπὸ Δ.—Επιστημονικὰ ἀνάλεκτα.—Χρονικά.

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ».

Περιεχόμενα τοῦ 4 ἀριθμοῦ.

Τὸ ποιητικὸν μας διαχρόνισμα.—Μίσος (ποίημα).—Τραγούδι (ποίημα).—Ἐν παραδειγμα.—Ἐρασιμότης.—Τραγούδι Βερανζέρου.—Ἀρχὴ τύπου.—Ο Τεμπουλιέρης μου.—Ὀνειρον (μυθιστόρημα).—Βιβλιογραφικὸν δελτίον.—Ἀλληλογραφία.—Συζήτου περιπέτεια (κωμωδία).

Περιεχόμενα τοῦ 5 ἀριθμοῦ.

Ματικωνικά: σελίδας.—Φτωγὴ λουλούδια (ποίημα).—Ἐρωτες κωνάρου ὑπὸ Ι. Κλατετῆ.—Τραγούδι Βερανζέρου.—Ο Τεμπουλιέρης μου.—Οἱ ἐν Βενετίκ λεόντες.—Ἄνα ἡ κόρη τοῦ κωνιστροποιοῦ.—Ἡ Κομήλα (ρωπογραφία).—Τὸ εὐνερον (μυθιστόρημα).—Παγκόσμια.—Βιβλιογραφικὸν δελτίον.—Νεκρολογία.—Ἀλληλογραφία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Ο Ἐντυπογράφος τῶν ἐξωτερικῶν Φέρνυσον κατὰ τὴν περὶ Κρήτης και Ἀρμενίας συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ εἶπε και περὶ τῆς συμβάσεως τῆς Κύπρου τὰ ἔξης:

Διὰ τῆς κυπριακῆς συμβάσεως τοῦ 1878 (εἶπεν) ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης ἀνέλαθεν ἀληθῶς τὴν ὑποχρέωσιν να προστατεύσθ τὰς ἰσλαμικὰς τοῦ Σουλτάνου κτήσεις και να σερευνηθῆ περὶ μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῆς διοικήσεως. Ἄλλ' ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου δὲν ἐφάνη διατεθειμένη να ἐκτελέσθ τὴν διάταξιν ταύτην τῆς συμβάσεως, μηθέποτε ἐκτελεσθεῖσαν. Ὑπὸ πάντων τῶν Ἀγγλῶν ὑπουργῶν ἀνεγνωρίσθη ἔκτοτε ὅτι οὐδεμίαν φέρομεν εἰδικὴν ἐνθῆνην και οὐδὲν ἔχομεν εἰδικὸν δικαίωμα ἐπιμβάσεως ὡς πρὸς τὴν Ἀρμενίαν ἢ ἄλλῃν τινι τουρκικὴν ἐπαρχίαν. Οὐχ ἦτον, εἶτεκεν τῆς ἀρχαίας πρὸς τὴν Τουρκίαν συμμαχίας και ἐξ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς Πύλης και τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ λαδῶν, ἡ κυβέρνησις τῆς ἀνάσσης ἀπεπειράθη ἐπίτετε να ἐπιτύχῃ τὴν ἄρσιν των καταχρήσεων.

Ο πρῶν ὑπουργὸς Βρόιτς ἀπεκρίθη. «Τὴν κυπριακὴν σύμβασιν ἐθεώρησα ἀτέκαθεν δεϊνὸν σφάλμα, χαιρῶν δὲ ἤκουσα τὰς δηλώσεις τοῦ ἐντυπογράφου. Ο Γλάδστον τὴν σύμβασιν ἀπεκάλεσε κατὰ τὴν σιγομολόγησιν «ἄρρονα», πράγματι δ' ἦτον ἀδύνατον να συνταχθῆ ἀρρονεστερον ἐγγραφον. Ἄσμενος ἤκουσα λοιπὸν διι ἡ ἐξ αὐτῆς ἐνθῆνη τῆς χώρας ἐξέλιπεν. Ἄλλ' ἡ ἐνθῆνη τῆς κυβερνήσεως δὲν θὰ περατωθῆ διὰ τῆς δευτέρας δίχης ἢ ἐξορίας τοῦ Μουσαβῆ διότι αἱ ἀθεμιτοურγίαι ἐξακολουθοῦσι και κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν Ἀρμενίᾳ. Ὅ,τι ἄφορᾷ τὴν Κρήτην, ἐὰν ἀναγεωθῆ ἢ πάλι, ἐπάσχει φόβος διι, παρὰ τὰς προσπάθειας τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως θ' ἀπέλωσιν ἐξ Ἑλλάδος ἐθελοταί, θὰ ἀναδώσωσι δὲ φλόγας πᾶσαι αἱ εὐφλεκτοὶ ὕλαι, αἱ ἐπισεσωρευμένα ἐν Ἀνατολίᾳ. Τὸ πρόηημα τῶν Κρητῶν περὶ ἐνώσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἶνε πασιγνωστον, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τῇ Βουλῇ ταύτῃ μὴ ὦν βέβαιος διι ἡ Κρήτη θὰ καταστῆ θάττον ἢ βράδιον τιμῆμι τοῦ ἑλληνικῶ βασιλείου. Ἐὰν ἐκτραγῆ ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος, οὐδεὶς δύναται να ὀρίσθ ἔως ποῦ θὰ ἐπεκταθῆ και τίνας θὰ συμμετάσχωσιν αὐτοῦ. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει λοιπὸν να λάβῃ μέτρα, διότι, ἐὰν μὴ ἀνακληθῆ τὸ φρικώτατον, ὑπάρχει πᾶς λόγος να παραδεχθῆ τις διι ἡ εἶρε θ' ἀναγεωθῆ ἐν εὐρύτεροις διαστάσεσι και θὰ παρασῶρῃ και τὴν Ἑλλάδα».

Βερολίτον, 27.—Τὸ πρόγραμμα τῆς περὶ ἐργατῶν συνδιασκέψεως περιτρεφέσαι περὶ

την εργασία των γυναικῶν καὶ παιδῶν καὶ περὶ τὴν ἐργασίαν τῆς Κυριακῆς καὶ οὐδὲν περιέχει περὶ οὐδαμῶρον ἐργασίας.

Λισσαβῶν, 27.—Αἱ ἐγγραφαὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἀνῆλθον ἐν τῷ τόπῳ εἰς λίρ. 80,000 ἐντὸς δύο ἡμερῶν. Προσδοκᾶται ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ θ' ἀνέλθωσιν εἰς ἐν ἑξατομύριον.

Λονδίνον, 28.—Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Προκειμένου περὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τέσσαρας ἀξίωματικούς ἢ εἰσοδος εἰς θεώρητον θεάτρον ὁ κ. Στάρχοπ εἶπεν ὅτι ἐγκύκλιος ἐπέμφθη εἰς τὰ θέατρα καταδικάζουσα ἑλλείψιν εὐλαβείας πρὸς τὴν στολὴν τῆς Α. Μ. τῆς Ἀνάσσης.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Στάρχοπ νὰ δαπανῆσιν τέσσαρα ἑκατομ. λίρας πρὸς κατασκευὴν στρατώνων καὶ ἀναπαύσεων διὰ τὸν στρατὸν ἐγένετο δεκτή.

Βερολίνον, 28.—Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀργεῖται διὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ ταγματάρχου Βίσμαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀφρικῆς σκοπεῖ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Βεβελάν, ἀλλ' ἐλπίζει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν πείραν τοῦ Ἐμίν πασᾶ πρὸς ὄφελος τῆς Γερμανίας.

Λονδίνον, 28.—Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Ὁ κ. Λαβουσσέρ ἐζήτησε ὡς σχηματισθῆ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ὡς ἐξετάσῃ ἂν ὁ Λόρδος Σαλισבורν δὲν εἰδοποίησεν ἐμμέσως τὸν Λόρδον Σεμερσέτ περὶ τῆς προσεχοῦς αὐτῆς ἐξουσίας του. Ὁ κ. σὶρ Οὐέστερ ἀπέκρουσε τὴν ὑπόνοιαν περὶ συμμετοχῆς τοῦ ὑπουργείου. Ὁ κ. Λαβουσσέρ ἐδήλωσεν ἐν μέσῳ φρενητιῶδων χειροκροτημάτων τῶν παρτελιστών ὅτι ἡ συνήθεισίς του δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ ν' ἀπολύσῃ τὸν Λόρδον Σαλισבורν.

Κωνσταντινούπολις, 28.—Ὁ Ἀρμένιος Πατριάρχης ἐπέδωκεν εἰς τὴν Πύλιν ὑπόμνημα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς συνόδου τῶν ἀρχιερέων ἀπαιτῶν τὴν ἀμείωτον ἀποκατάστασιν τῶν προνομίων τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐν Ἀρμενίᾳ μεταρρυθμίσεις ὡς ὑπέσχετο ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου.

Λονδίνον, 1.—Ὁ κ. Σμήθ παρατηρεῖ ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς διατελεῖ ὑπὸ κατηγορίαν ὅτι συνώμοσε πρὸς ματαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς δικαιοσύνης καὶ ζητεῖ τὴν ψήροφορίαν.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Λαβουσσέρ ἀπορρίπτεται διὰ ψήφου 206 κατὰ 66.

Βερολίνον, 1.—Ἐν ταῖς ἐπαναληπτικαῖς ἐκλογαῖς ἐξελέγησαν ἀκόμη τρεῖς σοσιαλισταί.

Λονδίνον, 1.—Ἡ «Κέττα» προσήραξε πρὸς βράχον τῶς ἀγνωστον ἐν τῷ στενῷ Τόρρες.

Ἐβουθίσθη δὲ ἐντὸς τριῶν λεπτῶν. Διακόσιοι ἄνθρωποι ἐπνίγησαν καὶ ἑκατὸν ἠδυνήθησαν νὰ σωθῶσι.

Παρίσιον, 2.—Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει ἄρθρον ἐν ᾧ ἐξάγει ὡς ἐπικρατοῦν τὸ μέρος ὑπὲρ οἱ Γάλλοι σόφοι, ἰδίᾳ δὲ ὁ Μαριέτ πασᾶς, ἐλάβον εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς διοικήσεως τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἀρμόζει ν' ἀποδίδηται εἰς τὸ νὰ μέρη ἢ διοικήσῃ αὐτὴ ἐν γαλλικαῖς χερσίν.

Λισσαβῶν, 3.—Σπουδαία στάσις ἐγένετο ἐν Σετουβίλ. Οἱ στρατιῶται ἐπυροβόλησαν καὶ ἐπέκρουσαν δύο ἀνθρώπους. Ἐπιφοβὸς εἶπε ἡ ἐντύπωσις ἦν ἡ ροὴ τοῦ αἵματος θὰ ἐμποιήσῃ εἰς τὸ δημοσίον πνεῦμα.

Λονδίνον, 3.—Βουλὴ τῶν Λόρδων. Ὁ Λόρδος Σαλισבורν λέγει ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνθυμηθῆ ἀκριβῶς τὰς λέξεις ὡς μετεχειρίσθη ἐν τῇ συνδιαλέξει του πρὸς τὸν κ. Πρόβον, ἀλλ' εἶναι βέβαιος ὅτι οὐδὲν εἶπε περὶ ἐπικεκλιμένης ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως κατὰ τοῦ Λόρδου Α. Σόμερσετ. Ἐκατὸν εἰκοσι τέσσαρες ἄνθρωποι ἐπνίγησαν ἐπὶ τοῦ «Κέττα».

—Ἡ πεντακοσιόδραχος δωρεὰ, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἀμύνης τῆς Κρήτης ἐπιτροπὴν τῶν φοιτητῶν, τὴν διοργανώσαντα τὴν ἐν τῇ Ἀναπλάσει ἐσπερίδα, εἰλκυσε τὴν γενικὴν προσοχὴν, ὅχι τόσο διὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς, ὅσον διότι ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον προσιτὸν εἰς τὸ κοινὸν δῶγμα τῆς συμπαθείας τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τῆς Κρήτης. Καταίε ἐξ ἡμῶν δὲν ἀμφιβάλλει βεβαίως ὅτι ὁ Βασιλεὺς, ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τρέφει ὑπὲρ τῆς μεγαλολήσου τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης, τὰ πληροῦντα πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἡ ὑλικωτέρα ἐκφρασις αὐτῶν ἡ συνοψισθίσα ἐν τῇ βασιλικῇ δωρεᾷ, ἦτο ἀναγκαῖα, καὶ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ βασιλεία συναίσθαιεται ἐνδομύχως ὅλην τὴν σπουδαιότητα τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἡ ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ διατρέχει ἐν Κρήτῃ.

Ἀξίαν προσοχῆς ἐκδήλωσιν θεωροῦμεν καὶ τὴν ἐν σώματι παρουσίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὀμοῦντος ρωσικοῦ θωρηκτοῦ εἰς τὴν ἐσπερίδα τῆς Ἀναπλάσεως. Παρὰ τοῦ ὀμοδόξου καὶ μεγάλου ἔθνους, ὁπερ ἀφειδῶς ἐδυσπάρησε καὶ χρῆμα καὶ αἷμα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, δὲν ἀγαμέτομεν ἢ συμπίθειαν καὶ οἶκτον ὑπὲρ τῶν διανοηθῆμάτων τῶν Κρητῶν. Ἐκδηλώσεις, ὡς ἡ προμνησθίσα, εἶνε ἰσως πλιτωνικαί, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπανθρώπῳ ἐγκαταλείψει, εἰς ἡν περιεστῆμεν γυροῖζομεν προσηκότως νὰ ἐκτιμῶμεν καὶ αὐτὰς ἀκόμη.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Νομικὸς καὶ ἱατρὸς συνεζήτησαν ποτὲ περὶ ἀρχιότητος τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτῶν ἕκαστος δὲ διαχυρίζετο ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ὑπῆρξε ἀρχαιότερον.—Τὸ ἐμὸν, ἔλεγεν ὁ τοῦ Λυκούργου μαθητῆς, ἤρξατο σχεδὸν μετὰ τῆς ἐποχῆς τοῦ κόσμου. Ὁ Κᾶν ἐφόνευσεν τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ· τοῦτο εἶνε πράξις προβλεπομένη ἀπὸ τὸν ποινικὸν νόμον.—Ἀληθῶς ἀνέκραξεν ὁ Ἀσκληπιάδης, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μου εἶνε σύγχρονον μὲ αὐτὴν τὴν κρίσιν. Ἡ Ἐξ ἐπλάσθη ἐκ μιᾶς πλευρᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἀδάμ, καὶ τοῦτο ἦτο ἱατρικὴ ἐγχείρισις... Ὁ νομικὸς ἠτήθη.

—Εἰς Πέρσης στρατηγὸς ἐγράψεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν ἀρχηγὸν τῶν Λακεδαιμονίων.—«Ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα παντοῦ θὰ θέσω πῦρ καὶ ἑσθέρου». Ὁ Ἀλέξανδρος τῷ ἀπήντησεν «Ἐάν».

—Τοκιστὴς τις ἐβάδιζεν ἡμέραν τινα συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν διάβολον ὁ μὲν ἐζήτηε ν' ἀρπάξῃ ἀνθρώπου, ὁ δὲ εἶχε νὰ συνάξῃ τόκους καὶ ἀπειλούμενα· ἔτυχε δὲ νὰ διέλθῃαι πρὸ τίνος οἰκίας, εἰς ἣν ἡ μήτηρ ἀργισμένη ἔλεγεν εἰς τὸ ἀκκῆτρῳν τέκνον τῆς: Ὁ διάβολος, γὰρ σὲ πάρη!—Δὲν ἀκούεις ὅτι σὲ φωνάζουν; εἶπε ὁ τοκιστὴς πρὸς τὸν διάβολον. Ἰδοὺ παιδίον τὸ ὁποῖον σοῦ παραδίδουν, λάβε το. Ὁ Σατανᾶς τῷ ἀπεκρίθη: Ἡ προσκαλοῦσα εἶνε μήτηρ καὶ ἡ πρόσκλησις δὲν εἶνε σπουδαία· ἄλλα λέγουν τὰ χεῖλη καὶ ἄλλα ἡ καρδία. Οἱ ὀδοιπόροι ἐξηκολούθησαν τὸν δρόμον τῶν ἀφοῦ δὲ ἐφθασάν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀφειλέτου ἐζήτηε καὶ ὁ τοκιστὴς τὰ χρήματά του, ἐκεῖνος μκνιῶδης ἀνακράζει.—Ὁ διάβολος νὰ πάρη καὶ σὲ καὶ τὰ χρήματά σου. Τότε ὁ διάβολος εἶπεν εἰς τὸν συνοδοιπόρον του.—Ω! αὐτὸς ὠμίλησεν εἰλικρινῶς μοὶ ἀνήκει! καὶ ἀρπάσας αὐτὸν τὸν ἔφερεν εἰς τὴν κόλασιν.

Λύσις τοῦ 28ου αἰνίγματος: Βίκτωρ—ἰα—Βικτωρία. Αὐτῆρες οἱ κ. Κύρος Ν. Τριτοφτίδης, Ἀριστ. Ν. Ζήνωνος, Κύρος Κ. Ρούσου, Ν. Κάρταλης.—Ἐκ Ἀφρνακος Α. Ἥλια, Κ. Μικέλλη, καὶ Δημ. Ν. Δημητρίου. Τὸ 27ον αἰνίγμα ἔλυσαν καὶ οἱ κ. Π. Ὀρρανίδης ἐκ Τρωοδίτισσης, ὁ κ. Κ. Παπαδόπουλος (ἐκ Μαραθοῦνου) καὶ ὁ κ. Δ. Λοτζίδης ἐκ Αἰγιαλοῦσης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 29ον.

Τὸ πρῶτον μ' εἶνε διφθογγὸς ἐπιθετὸν τὸ ἄλλο, τὸ σύνολον δὲ εἰς θεὸς ὡ λῶτα ἀν δὲν ἀφάλλω. Κ. Παπαδόπουλος (ἐκ Μαραθοῦνου). Λογογράφος 3ος. Οὐχὶ λόγους σε Π δὴ κνήμαι Ν ἀρ' οἰτία λήθης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 30ον.

Ἐγὼ μὲ τῶν τεσσάρων... ἀλλὰ τίς;—Μὴ ἀπορῆς. Εἰς τὴν πόρον μου τρέμων ἐξ ἀνάγκης οἰκουρεῖς. Ἄν τὸν τράχηλον ἐκκόψῃς καὶ τὸ μέσον μ' ἀποβάλλῃς, εἰς λευχομνοῦσαν εἴλην αὐθωρεὶ μὲ μεταβάλλεις.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασίᾳ ἄπισσα γρ.	170—200
δευτέρης ποιότη.	130—160
» ζυγνιμένα »	100—130
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀκ. παρ.	58
σταφίδες ξηραὶ ἑλλείπουσιν »	»
σταφίδες—φροσταί »	45—50
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σίκκος γρ.	120—122
σίτος τὸ κοῖλον γρ.	18—20
κριθὴ »	10—12
χρυσόπια εἰς τὰς ἀποθήκας	92—94
τὸ χάλεικόν καντάρι.	»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα νέον ὑφασματοπωλεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Φ. Κολακκίδης καὶ Σα διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Μιχ. Πολυδωρίδου καὶ Ξενοφ. Κωνσταντινίδου, πωλοῦνται ἐν ἐκπτώσει ἅπαντα τὰ εἶδη ὑφασμάτων καὶ γαρνιμέντων χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, καθὼς καὶ Βακκικὰ, εἶον Καζάκια, Αἰθῆτες, καὶ λοιπὰ, ἐτι δὲ Βιδέλλα καὶ Πετσιὰ ἐπίσης ἐν ἐκπτώσει.

Τρέξατε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ζούτων καὶ θέλετε βεβαιωθῆ.

Λεμησῶς 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Οἱ ἔχοντες λαμβάνειν παρὰ τοῦ μακκρίτου Νικολάου Δ. Ὑφαρίδου, προκαλοῦνται νὰ κρίνωσι τοὺς λογαριασμούς των εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Νέαρρον Θ. Ρωσσίδην, οὐχὶ ἀργότερον τῆς 10)22 Μαρτίου προσεχοῦς, τρέχοντος ἔτους (1890).

Ὁ Ἀβραὰμ Φιλίππου ἐκ τοῦ χωρίου Ἰννικῆς τῆς Πάρου, εὐρισκόμενος ἐν Ἰαρουσάβη τῆς Κιλικίας ἀπεβίωσεν, ἀφήτας περιουσίαν ἐκ 50 χοίρων. Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν Κύπρῳ κληρονόμοι του ὅπως παρουσιασθῶσιν, ἐρωδιασμένοι δι' ἀποδεικτικὸν ἐγκύριον ὅτι εἶνε συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι του, ἵνα λάβωσι τὴν περιουσίαν του, πρὶν ἢ παρουσιασθῶσιν αὐτοχειροτόνηται κληρονόμοι.

Ἀλεξάνδρεττα 30 Ἰανουαρίου 1890.

Ἰωάννης Βασιλείου.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀ μ ἀ ν ἄ τ ι α καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διὰφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ ἐλλῶ ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ' Χαλαλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶς 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματεϊδῆς.